Ч. 227. Второк 24 (11) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На суботнішнім засіданю сойму відчитано насамперед внесені петициї, а відтак ряд інтерпеляций, між котрими замітнїйші: пос. о. Шпондра в справі ломів каміня в Яремчу, п. Стапіньского в справі достаточної скількости аптик в краю і в справі виміру податків старостовом в Добромили та в справі поліпшеня долї екзекуторів податкових. Відтак відчитано внесеня, а між ними внесенє пос. Вайгінґера о додаток дорожняний для учителів шкіл народних в Перемишли; таке саме внесенє посла Фрухтмана для учителів в Стрию і друге внесенє тогож посла, щоби до найв. Трибуналу касацийного не покликувано з Галичини радників висших судів краєвих на помічничі сили; пос. Влодка о увільненє селян від податків консумцийних за мясо від зьвірят дорізаних з конечности.

Пос. кн. Чарторийский поставив внесенє, щоби внесеня в справі признаня учителям народним дорожняного додатку, передані соймом комісиї шкільній, відослати до комісиї буджетової. Ухвалено.

З порядку дневного слїдувало мотивованє внесень поставлених на попереднїм засіданю. Між иньшими домагав ся пос. о. Вільчкевич завізваня Виділу краєвого, щоби розслїдив критично обовязуючий нинї реґулямін службовий слуг і поправив єго в дусі поступовім християньскої свободи і рівности та предложив так виготовлений реґулямін соймови на слїдуючій сесиї. Внесенє передано комісиї адміністрацийній.

Пос. Швед мотивував своє внесенє в справі додатку на дорожню для учителів народних. — Пос. о. Стояловский мотивував своє внесенє в справі зміни закона краєвого з 15 серпня 1895 в тім напрямі, щоби угоди заключені між сторонами аж до 200 К були вільні від примусу нотариялього та були уважані за дрібні справи гіпотечні. Внесенє передано комісиї правничій. Той сам посол мотивував ще друге своє внесенє в справі підвод і домагав ся завізваня правительства, щоби оно виконавчим розпорядженєм до закона о нових тарифах для підвод пояснило і постановило: 1) що нова тарифа для підвод обовязує не лиш в случаях доставлюваня підвод для войска, але також підвод для властий політичних як: ґеометрів, жандармів і т. д., і 2) що власти войскові не повинні обходити постанов нового закона, заключаючи приватні умови з підприємцями-спекулянтами анї також з властителями підвод поза максимальним простором. Внесенє передано комісиї правничій.

Пос. др. Король домагав ся завізваня правительства, щоби в як найкоротшім часі оснував в Самборі ґімназию з рускою мовою викладовою. Внесенє се передано комісиї шкільній.

Сойм ухвалив відтак передати суму 4765 К із запису бл. п. Ксавер. Поляновского для школи народної в Рівні пов. лїского на власність місцевого фонду шкільного в Рівні з тим, щоби почавши від 1906 доходами з того фонду покривано надзвичайні видатки на будинок шкільний в згаданій громаді.

Пос. ґр. Лев Піньский підпирав резолюцию комісиї шкільної в справі закладаня городів шкільних при школах народних і домагав ся, щоби інспектори шкільні впливали на закладанє при школах народних городів шкільних і заохочували до садженя дерев овочевих.

Петицию присілка Становиска ad Копитова о утворенє з того присілка окремої громади, дальше петицию громади міста Монастириск о основанє тамже староства і вилученє місточка Ляшок мурованих від села Ляшок передано Виділови краєвому до розсліду. — Над петициєю громади Печеніжина о розширенє печеніжиньского суду повітового перейшов сойм до порядку дневного. Петицию маґістрату міста Бучача о признанє з фондів краєвих суми 12.000 К на викупно ґрунтів для

---

3)

Король диямантів

(З анґлїйского — Ришарда Марша).

(Дальше).

— Кажете менї правду?
— Так.

То було правда, лише що я їй всього не сказав.

Панї господиня, як здавало ся, чула досить, бо зараз потім вийшла з комнати, без сумніву не дуже утїшена нашою розмовою.

На другий день рано збудив ся я з шаленим болем голови, як впрочім належало ся сподївати. Я чув се як найгірше, коли ходив на долину на сніданє.

Сим разом услугувала менї дївчина. Коли подала менї сніданє, лежав на таци лист з адресою: „До пана Джемса Савтема“. Сказавши дївчинї, що той лист для мене, взяв я єго з таци і отворив сейчас куверту. В серединї був записаний листок паперу і друга куверта.

Лист звучав:

„Поважаний пане!

Саме одержав я телєґрами від Клївера і Кекстона, в котрій подали они менї вашу адресу. Спішу сейчас написати до вас. В сїй хвили дуже занятий, надію ся вскорі, найпізнїйше за кілька днів відвідати вас. Нинї кажу лиш тілько, що мої відвідини принесуть вам велику користь. Яко слабу запоруку моїх слів прошу отворити другу куверту і приняти посилку. Не маєте чого бояти ся, бо я ваш правдивий приятель. О моїм приїзді повідомлю вас наперед телєґрафічно. До того часу уважайте мене за вашого щирого приятеля.

Дункан Ротвель“.

Я отворив другу куверту; в ній були чотири пятифунтові банкноти.

Що я не мав нї найменшого понятя, хто був той Дункан Ротвель, о тім не потрібую хиба говорити.

Сам лист не мав нї адреси нї дати, на куверті була стампілїя „Манчестер“.

Клївер і Кекстон мусїли сейчас, коли тілько мене умістили в тім готели, зателєґрафувати до надавця листу а й той, як видко, не ждав нї хвилї.

Лист був добре написаний; але щось в тім листі і в письмі вказувало, що писав єго не конче інтелїґентний чоловік. З неодного в нїм видавало ся менї, що лист не був призначений для мене. Але скоро я розложив лист цїлком, показало ся, що я помиляв ся, бо цїлком на долинї на третій стороні була така дописка: „P. S. З великим жалем довідав ся я о смерти Вашої матери в Петнї. Я мав нагоду бути на єї гробі в Вендсворт. Та обставина буде для вас в дечім корисна“.

Тепер знав я добре, що лист був призначений для мене самого; бо моя мати умерла в Петнї і була похоронена на кладовищи в Вендсворт. Але длячого і як смерть моєї матери мала бути для мене в будучности користною, було для мене загадкою.

Коли я, стоячи при вікнї, роздумував над перечитаним, увійшла служниця і спитала, чи не пійшов би я на кілька хвиль розмови до панї Барнес. Мушу признати, що я цїлком не був цїкавий ще раз бачити панюю Барнес і з нею говорити, бо відчував, що вмішаю ся більше як треба в родинні справи тої женщини, коли не буду держати ся навіть дальше від неї. Але коли мав я ще якийсь час перебути в єї домі, не дасть ся оминути, аби від часу до часу не поговорити з нею кілька слів. Властиво мав я намір пійти до Клївера і Кекстона і просити їх, аби змінили моє мешканє; але я чув, що они моїй просьбі відмовлять. Скоро рішившись, обернув ся я отже до дверий, аби вволити бажаню господинї. Єї приватне мешканє складало ся з одної малої комнати, заставленої всїлякими річами, на котрої порозі приймила мене панї Барнес. Коли я увійшов, замкнула она за мною двері.

— Він не вернув — сказала она до мене.
— Ви говорите о —
— О моїм мужу!
— Правду кажучи, він найлїпше зробить, коли не покаже ся тут так довго, доки я буду мешкати в вашім домі. Ви чейже не можете по мнї надїяти ся, аби я єго — лагідно сказавши — незвичайне поведенє — приймав цїлком спокійно.

Она видивила ся на мене в такий самий спосіб як минувшої ночи, а відтак сказала:

— Я віддала ся за Барнеса перед дванайцятьма місяцями. Вже тисяч разів жалувала я того, бо побоюю ся, що єго окружає якась страшна тайна.

управильнення краєвої дороги і дороги громадскої І-ої кляси Бучач - Нагірянка, та петицию жителів Топорова в справі субвенциї на доїзд з Топорова до стациї зелїзничої в Ожидові передано Видїлови краєвому до розслїду.

На тім закінчило ся засїдане і Маршалок закрив єго задля браку комплету а слїдуюче назначив на второк рано.

Вісти полїтичні.

З краєвих соймів. — Угорска криза. — З Росиї. — Новий король норвеґский. — Японьска криза.

В ческім соймі поставив пос. Герольд внесенє в справі реформи виборчої в тім напрямі, щоби власть сойму була розширена, щоби правительство було одвічальне перед соймом, щоби фінанси краю були зреформовані і щоби правні відносини обох народностий були управильнені. На внесенє Еппінґера відбула ся дискусия над внесенєм Герольда. Відтак промавляли пос. Еппінґер і Праде против відсиланя внесеня в справі виборчій. Нїмцї в засаді суть за розширенєм права виборчого, але жадають рішучо охорони для меншостий національних. Внесенє Герольда ухвалено против голосів Нїмцїв.

Виходяча в Міляні ґазета „Secolo“ помістила розмову з ґр. Альбертом Аппонїєм о ситуациї в угорскій кризї. Ґр. Аппонїй сказав, що Угорщина стоїть лиш на становищи своїх прав народних і не думає зовсїм відривати ся від Австриї та зміняти через то відносини в в Европі. Говорячи о виборах, сказав ґр. Аппонїй, що скоалїзовані партиї не боять ся нових виборів, бо суть певні, що мадярский елємент народний побідить і при сих виборах. Партиї ті вижидають спокійно нових виборів і повитають їх з повним довірєм.

Петербургска аґентия доносить з Москви: Страйк функціонарів зелїзничих прибирає щораз більші розміри і обняв вже всї лїниї з виїмкою московско-петербурґскої. Також і на ярославско-архангельскій зелїзници здержано рух. На лїниї з Москви до Рязаня машиністи покинули машини. Зачувати, що поспішний поїзд, котрий відійшов з Москви в суботу о годинї пів до 12 в полудне, станув на шляху межи Москвою а Курском.

Норвеґия має вже нового короля, хоч він ще урядово і по всїй формі не проголошений. „Hamburger N. Nachr.“ доносять з Копенгаґи: На торжественне, хоч ще не публичне запитанє, чи другий син даньского короля Християна готов би приняти корону сьв. Оляфа, відповіли тут потверджуючо. Дальше дїло єсть вже лиш річию форми, позаяк вибір князя єсть в стортінґу забезпечений. Вже лагодять королївский яхт „Данеброґ“, котрий має нового монарха повезти до Християнії. То само потверджує також і берлиньский „Lokal-Anzeiger“ у вісти з Копенгаґи, в котрій сказано: Згідна відповідь кн. Кароля наспіла ще 19 с. м. рано до Християнії. По полудни радив стортінґ через чотири години, а в нарадах брали участь всї члени правительства. Даньска „Politiken“ каже знов: Вибір кн. Кароля даньского на короля Норвеґії, як доносять з Християнії, єсть вже довершеним фактом. Князь яко король норвеґский буде називати ся Гакон IX. — Князь Кароль був доси офіцером маринарки, має тепер 33 лїт, єсть женатий і має дволїтного сина, котрий очевидно стане наслїдником престола.

Японцї на займаню підчас війни кораблїв, що везли контрабанду, зробили, як тепер показує ся, незлий інтерес. З Наґасакі доносять тепер, що японьске правительство постановило з кінцем року продати на публичнім переторзї всї займлені судна чужих народів, що були засуджені т. зв. призоновим судом. Загальну вартість тих суден разом з їх набором обчисляють на яких 48 міліонів кор. Але що набір тих кораблїв був по найбільшій части вуголь, котрий японьска фльота забрала для себе, то розходить ся тепер вже лиш о самі судна, котрі представляють все ще вартість 14 міліонів. Із займлених кораблїв були 2 австрийскі, 3 нїмецкі, 1 голяндский і 16 анґлїйских. Судна ті мають по найбільшій части по звиш 3000 тон містоти.

— Мушу признати, що єго поведенє, бодай супротив мене, було справдї загадочне; о скілько й ви підозріваєте єго о якусь тайну, того очивидно не можу знати.

— Він був для мене все страшний — від самого початку — она урвала і нїмо порушувала устами. — Ви вправдї для мене чужі — почала знов — але я мушу мати когось, перед ким могла би звірити ся.

— Прошу, але не вибирайте лиш мене на вашого повірника — впевнюю вас —

— Але я мушу з вами поговорити і хочу, бо не можу довше стерпіти тої муки. Сїдайте і послухайте.

Я пізнав, що аби не викликати немилої сцени, не відвяжу ся від неї, і тому піддав ся єї бажаню.

— Я нїколи не мала наміру віддавати ся за него — почала она оповідати — але він довів мене до того в дивний спосіб. Я не повинна була нїколи, нїколи віддавати ся за того чоловіка, бо хоч я була сама одна, то однако була вдоволена своєю долею. Він був для мене цїлком чужий, так як ви. Длячого мала я віддати ся саме за такого і то ще за чоловіка без сотика в кишени? Той дім єсть моєю власностию, так як перед тим належав до моеї матери. Сюди до тої комнати прийшов він одного дня просто з улицї, майже без чобіт на ногах і спитав мене, чи не потребувала би я кельнера. Що я заперечила єго питанє, не значило нїчого для єго безличности, бо він почав сейчас показувати на менї свій вплив тим, що загіпнотизував мене і остаточно довів до того, що я стала єго жінкою.

— Він загіпнотизував вас — панї Барнес, ви жартуєте.

— О, цїлком нї!

Правда, я мусїв їй признати, що ледве коли бачив я чоловіка, котрий був би менше настроєний до жартів, як она.

— Я була все дуже нервова, то він сейчас пізнав і знав, що я цїлковито була в єго руках. Він гіпнотизував мене безнастанно і в такий спосіб перевів до місяця свій чортівский плян. Зараз по нашім вінчаню насунула ся менї гадка, що він мусить бути божевільний, а ту гадку оправдували деякі єго вислови і дїла. До того причинила ся ще єго привичка голосно у снї говорити — а які сни мусїв він мати, Боже! Ніч в ніч лежала я безсонна і прислухувала ся єго страшним бесїдам, сама майже нацїв божевільна зі страху. Відтак знов приходили хвилї, коли він у снї ходив.

— Одиноким предметом, який він сюди принїс, була мала, деревляна, завинена в хустину скриночка. Нїколи не могла я довідати ся, що в нїй було. Одинокий раз не була я в силї здержати мою цїкавість і спитала єго, що має в скринцї, але я сейчас того пожалувала, бо гадала, що він мене убє.

(Дальше буде).

Звіт Народ. Торговлї.

(Дальше).

Що-до обороту крамниць, то в тім роцї адм. було в купецких зносинах з Торговлею 801 крамниць, котрі побрали товару на 401.490·63 і дістали опусту 49.405·48. В порівнаню з попередним роком о 69 крамниць більше і побрали товару більше на 16.632·22, а дістали опусту більше о 5.138·29. Вже із сего зіставленя показуєсь певний поступ на поли працї товариства з крамницями, і що в тім напрямі дїлано відповідаючи рішеням послїдних загальних зборів як слїдує:

Передовсїм возьмім на увагу зібраний матерiял дотично крамниць. З него показуєсь, що на близько 2000 крамниць ледви кількасот, і то розкинених в ріжних повітах, дає своїм веденєм доказ, що розуміє своє купецке дїло. Прочі продають і торгують доти, доки не роздадуть вложеного капiталу на кредит (при тім не записують навіть, котрого дня і який товар дано на кредит, а через те виходять часті колїзиї з довжниками, заперечення, а в браку доказового матерiялу претенсиї ті по більшій части яко нестягальні пропадають), по чім лишать ся самі з довгами з титулу побраних у гуртівників товарів на кредит, котрих виплатити не в силї, товару не мають за що купити і упадають, родячи другі крамницї, ведені тою самою системою. — Ледво кількадесять крамниць є в силї зладити самостійно замкнене рахункове.

Річ певна, що орґанїзация такого матеріялу представляє непоборимі трудности. Вихідною точкою з сего положеня єсть: постарати ся передовсїм о крамницї належито ведені і тому Совіт постановив ширити гадку основуваня **крамниць спілкових системи Рочдель**, а при нагодї основуваня їх стосувати статут загальнїйший, призначений для спілок господарских взагалї. (Книжочка „Просьвіти“ ч. 293 „Про нові спілки господарскі“). Крамницї спілкові мали би бути закладані там, де дотепер крамницї нема, або де крамниця істнуюча хилить ся до упадку. Средством аґітацийним за такими крамницями були би: публїкациї в часописях, відчити й віча.

Принявши сю засаду, старав ся Совіт о виконанє єї хоть в части, а результатом старань єсть видана накладом товариства, написана п. Петрушевичем, урядником товариства, книжочка „Як заводити крамницї спілкові системи Рочдель“, ряд статей в часописях, обіжники видані до начальників, поучаючі о важности справи крамничної і важности належитого приготовленя до купецкого дїла як персоналу торговельного, так і учеників, що зголошують ся на крамничну практику. При тім не занехала управа товариства і живим словом аґітувати за основуванєм крамниць спілкових, а відчити п. Петрушевича, висланого з рамени товариства в Станиславові, Камінцї струмиловій і Збаражи збудили живе заінтересованє.

Новинки.

Львів, дня 23 жовтня 1905.

— Вписи до фахових шкіл будівельного промислу при ц. к. державній промисловій школї у Львові відбудуть ся в пятницю, дня 3 падолиста с. р.Ново вступаючі ученики мають крім метрики уродженя, шкільного сьвідоцтва з укінченої 6-літ-

ної науки з добрим поступом в народній школї або II. кляси середних або видїлових шкіл та сьвідоцтва моральности за час від виступленя зі школи аж по день впису, предложити також і сьвідоцтво з практики на будові, потверджене корпорациею мулярів, теслїв або камінарів.

— **Дрібні вісти.** В Самборі відбуде ся в четвер дня 26 с. м. в сали Narodow-ого hotel-у віче. — Загальні збори товариства слухачів політехніки „Основа" відбудуть ся в недїлю дня 5-го падолиста в сали V. політехніки. — В Пятицерквах на Угорщинї арештовано шайку фальшівників банкнотів, самих Болгар, котрі підробляли 50-коронівки.

— **З філії „Сільского Господаря" в Олеську.** Наша філія має сего року в своїй шкілцї 2.000 щеп овочевих на продаж, а то: грушки по 80 с., яблоні, сливи і черешнї по 60 с. за штуку (цїни знижені). Щепи гарні і дорослі. При зголошуваню треба подати докладно свою послїдну стацию зелїзничу і належитість за щепи наперед прислати. Члени Олеської філії, уплативші за р. 1905 свою членьску вкладку (2 К), одержать 3 щепи даром, о котрі однакож мусять ся зголосити. Можна і тепер приступати в члени і сейчас одержать новоприступивші 3 щепи даром. Члени, що не належать до філії в Олеську, лиш до центрального товариства у Львові, або до якої иньшої філії „Сільского Господаря", можуть тілько через Головний Видїл у Львові або взглядно через видїл своєї філії набути наші щепи і тому потребують тамже о ті зголошуватись. — *Від видїлу філї „Сільского Господаря в Олеську".*

— **Против довгих спідниць.** На послїдним засїданю міскої ради у Відни радні Маєр і Гельбіґ говорячи про порохи на улицях, жадали, аби маґістрат помістив таблицї в парках і на публичних площах з просьбою до пань, щоби хвости спідниць підносили та не робили туманів пороху. Бурмістр др. Люеґер, котрий жінки не має, але хоче мабуть женити ся, відповів отсими словами: „Як маємо зачинати борбу з женщинами, то лишім то вже маґістратови. — Він дасть собі раду".

— **Пригода підводного судна.** По звістних катастрофах з француским підводним човном, котрого залога затонула в альжирскім порті, та з англїйскими підводними човнами, котрі затонули підчас морских воєнних вправ, лучив ся знов випадок, котрий доказує, яка небезпечність грозить підводним суднам. Три англїйскі підводні судна A2 A4 і A6 виплили оногди з Порсмес на новне море, аби відбути вправи. За ними поплив один пароход і торпедовець. Підводні судна то потапали то виринали на плесо моря після команди, коли нараз побачено з торпедовця, що судно A4 виплило на верх моря переднім кінцем, а задного не було видно. Пароход і торпедовець сейчас поплили на поміч і линвами витягнули на верх задну часть підводного човна. Потім отворено вежу, з котрої бухнув вонючий ґаз, т. зв. ґаз хльориновий. З судна витягнено сейчас залогу, зложену з 14 моряків і 2 офіцирів. Всї були непритомні, на пів удушені, але на сьвіжім воздусї прийшли до себе. Хльориновий ґаз, якого один літр вистав би до удушеня цїлої залоги, витворив ся при зіткненю морскої води з акумуляторами. Вода мусїла дістати ся через отвір, яким виходила бензинова пара. Командант човна дав сейчас приказ плинути в гору, але від електричної іскри вибух ґаз, а наслїдком сего прилади до керми почали лихо функционувати. З тої причини човен виплив на плесо моря одним кінцем. Скора поміч уратувала залогу, бо кілька мінут пізнїйше була би цїла залога задусила ся. З сего видно, як небезпечна єсть служба маринарки в підводних човнах.

— **Маркетанки** суть ще по арміях ріжних держав, але їх роля вже не та, що була в давних часах. Нинї маркетанка хиба обдирає для наживи бідних вояків при продажи хлїба і перекуски та напитків. Давно маркетанка з посьвяти займала ся продажию провіянтів і доглядала недужих. В французкій армії мають тепер знести службу маркетанок, яких там є 1001. Перший раз появляють ся у Франциї маркетанки в армії Наполеона. Історія подає імена деяких. Так примiром Тереса Журдан, жінка сержанта, відбула похід єгипетский і італїяньский та брала участь в битві під Пірамідами. Єї муж погиб під Москвою. Она була також сьвідком погрому під Ватерльо. В 1823 р. брала ще участь в іспаньскій війнї, а в 1860 р. перебувала разом зі своїм полком в Альжирі. Померла в 1890 р. маючи 91 лїт, з чого 70 лїт служила вітчинї. Инша маркетанка, прозвана Жет де Боа, відбула сїмнайцять походів. Єї син в 10 роцї житя був добошем, а в 15 роцї дістав стяг почетної леґії з рук першого консуля. Була она ранена ворожою кулею під мурами Парижа в 1814 р. заслонюючи власною грудию умираючого сина. Погибла в битві під Ватерльо.

— **Твердий панцир.** Лїкар Ґверачі в Пізї мав винайти тверду материю, з котрої зроблений панцир не пробе ніяка куля. Хемічний склад материї остає тайною винахідника. Панцир, грубий на 3 міліметри, важить ледви $1\frac{1}{2}$ кільоґрама і витримує удар кулї з револьверу і стрільби. Троха грубший панцир видержить кулю з войскового карабіна. Зроблені проби виказали, що твердженя винахідника правдиві. Ґверачі веде переговори з войсковими властями Італії що до продажи свого винаходу.

— **Видумка міліонера.** Віліям Вальдор Астор, американьский міліонер, видумує всїлякі річи, аби наслїдувати старих Римлян. Перед недавним часом устроїв він в Каїрі, в Єгиптї пир, на який запросив гостий. Гостї сидїли довкола квадратового стола, по сїм осіб з кождого боку. Стіл представляв пустиню Сагару. Замість білого піску пустинї розсипаний був по столї цукор, а на піску стояли дуже удачно вироблені малі фіґури: мужчини, жінки, верблюди і цїлі каравани. Малі хатки, з малих пальм потворені оази і перепливаючі води розвеселювали око. По серединї здіймали ся піраміди і сфінкс з перепливаючим Нілем, на котрім колисали ся човна з малими Арабами. По мороженім внесено велику судину з малими золотими джаґанами і лопатами для запрошених і гостий попрошено, аби на пустинї робили розкопи. Добуто із штучного піску тілько старих єгипетских дорогоцїнностий, кілько було гостий при столї, котрим відтак всї ті предмети роздавано на память. Кожда з даровних річий мала вартости по кілька тисяч франків.

Телеґрами.

Париж 23 жовтня. Президент републики Любе і президент кабінету Рувіє виїхали вчера до Іспанії.

Петербург 23 жовтня. Вчера около 2 год. по полудни дало ся почути сильне землетрясенє на Кавказі, а іменно в місцевостях Батум, Сухум і Кутаіс.

Берно (морав) 23 жовтня. Социяльні демократи устроїли тут вчера перед полуднем велику демонстрацию в справі загального голосованя. Демонстрация відбула ся зовсїм спокійно.

Москва 23 жовтня. Загальний союз зелїзничий видав відозву, взиваючу до загального страйку зелїзничого.

Москва 23 жовтня. (Пет. Аґ.) Від вчера настав страйк на шляхах зелїзничих: Москва-Київ-Воронеж, Москва-Ярослав-Архангельск, Москва-Казань, Москва-Рязань-Уральск, Москва-Курск аж до Ореля, Москва-Нижн.-Новгород і Москва-Бряньск. На шляху Николаїв-Москва-Віндава страйку нема.

Козлів 23 жовтня. (Тамбовска ґубернія). Функционарі зелїзничі на шляху рязаньско-уральскої зелїзницї розпочали в суботу страйк. Страйкуючі домагають ся свободи слова і праси та 8-годинного дня робочого.

Москва 23 жовтня. (Пет. Аґ.) В правительственних кругах єсть переконанє, що теперішний страйк зелїзничий єсть лиш маневром політичним і пробою наміреного на пізнїйше загального страйку на всїх лїніях, що сходять ся в Москві і Петербурзі, котрого цїлию має бути виморене голодом обох тих міст.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави руської, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави руської
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Залїщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави руської
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Залїщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9

За редакциею відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).